

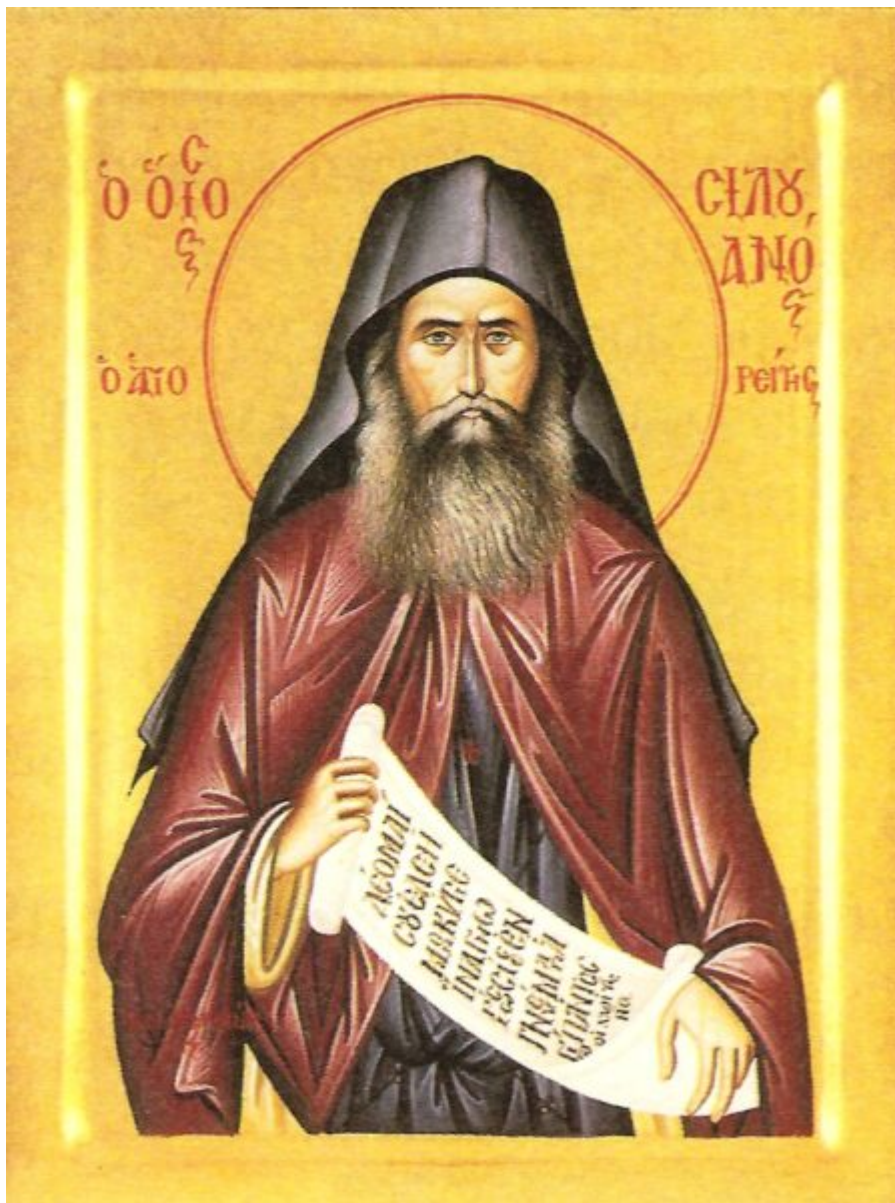
24/09/2020

Η εκκλησία μας τιμά τον Όσιο Σιλουανό τον Αθωνίτη

[/ Βίοι Αγίων](#)

Η Εκκλησία σήμερα (24/09) τιμά τη μνήμη του οσίου Σιλουανού του Αθωνίτου, ο οποίος είναι μία από τις μεγαλύτερες σύγχρονες φυσιογνωμίες του αγιορείτικου και ευρύτερα του ορθοδόξου μοναχισμού.

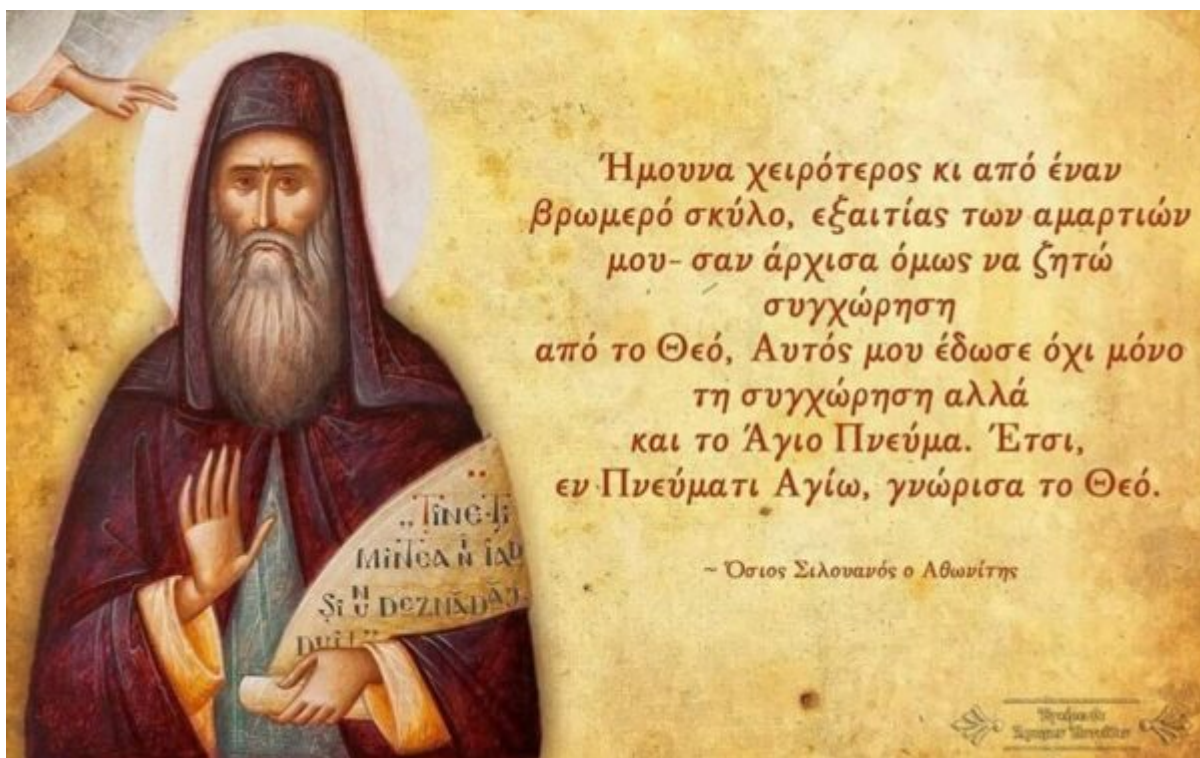
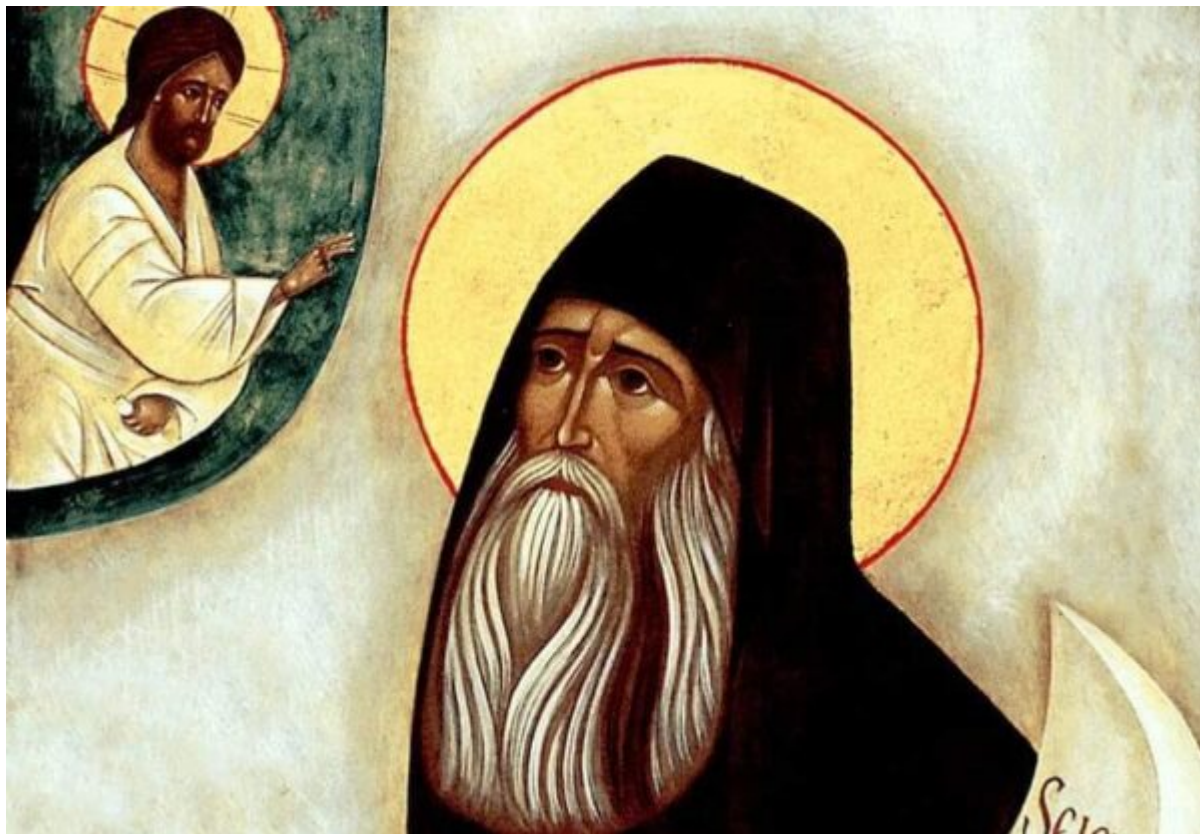

Έγινε γνωστός πριν ακόμα αγιοποιηθεί από την Ορθόδοξη Εκκλησία με το βιογραφικό έργο «Ο γέροντας Σιλουανός του Άθω», του Ηγούμενου της Μονής Τιμίου Προδρόμου στο Έσσεξ της Αγγλίας, Αρχιμανδρίτη Σωφρονίου, που έζησε κοντά στον Άγιο για πολύ καιρό στην Αθωνική πολιτεία.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τον μακαριστό Γέροντα Σωφρόνιο, ο Άγιος Σιλουανός ασκήθηκε στο Άγιον Όρος για 46 ολόκληρα χρόνια και συγκεκριμένα στη Μονή του Αγίου Παντελεήμονα.

Γεννήθηκε το 1866 στο χωριό Σόβοκ της επαρχίας Λεμπεντιάσκ της Ρωσίας και το κοσμικό του όνομα ήταν Συμεών Ιβάνοβιτς Αντόνωφ. Στη Ρωσία έκανε το επάγγελμα του ξυλουργού.

Ύστερα από διάφορες μεταπτώσεις και αταξίες των πρώτων νεανικών του χρόνων, το προσκύνημά του στον τάφο του όσιου Ιωάννη Σεζένωφ του Εγκλείστου και θαυματουργού (1791-1839) και ένα αποκαλυπτικό όραμα της Υπεραγίας Θεοτόκου τον βοήθησαν να μετανοήσει βαθιά και να

Στο Άγιο Όρος ήλθε το 1892 και αφιερώθηκε ολοκληρωτικά στην άσκηση και την προσευχή. Το 1911 έγινε μεγαλόσχημος και στολίστηκε με πολλές άγιες αρετές και γέμισε όλος από Θείο φως. Είδε τον ίδιο τον Κύριο δύο φορές και η ζωή του γέμισε από φως, κατάνυξη και αγάπη. Η προσευχή του ήταν σαν άσβεστη λαμπάδα για τη σωτηρία όλου του κόσμου. Ζούσε για τον Θεό και για τους άλλους. Η ταπείνωση, η διάκριση, η απλότητα και η ειρήνη τον χαρίτωναν. Ήταν ένας αληθινός μοναχός

Υπομονετικός και μακρόθυμος, πράος και άκακος, ταπεινός και υπάκουος ο όσιος Σιλουανός, κέρδισε την αγάπη και την εκτίμηση των συμμοναστών του, αλλά και δέχτηκε πολλές επιθέσεις από τον φθονερό αντικείμενο, το διάβολο.

Αισθανόταν αφόρητο πόνο για την αμαρτία. Λυπόταν και έκλαιγε για τις ψυχές που βρίσκονται μακριά από την αλήθεια. Προσευχόταν αδιάλειπτα για όλο τον κόσμο. Αγαπούσε τούς ανθρώπους και το Θεό χωρίς όρια. Μολονότι ολιγογράμματος, απέκτησε σπάνια σοφία και πείρα με τους αγώνες και τις μελέτες του. Η επικοινωνία μαζί του ήταν πηγή χαράς. Χάριζε ειρήνη και ανάπαυση στους άλλους ανθρώπους.

Το 1905 βγήκε για λίγο από το Άγιον Όρος και επισκέφθηκε τα μοναστήρια της πατρίδας του.

Εκοιμήθη εν Κυρίω στις 24 Σεπτεμβρίου του 1938 και η Ορθόδοξη Εκκλησία πρόσφατα τον αγιοποίησε.

Απολυτίκιον. Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε

Όσιων ἐφάμιλλος, καὶ κοινωνὸς ἀληθῶς, ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι, δι' ἐναρέτου ζωῆς, ἐδείχθης μακάριε. Ὅθεν Σιλουανέ σε, ἡ οὐράνιος δόξα, δέδεκται μετὰ τέλος, σὺν Ὅσιοις Πατράσι· μεθ' ὧν καὶ καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Κοντάκιον. Ήχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον

Τῶν Ὁσίων σύσκηνος τῶν πάλαι ὤφθης, ἐναρέτοις πράξεσι, Χριστὸν δοξάσας ἐπὶ γῆς, Σιλουανὲ παναοίδιμε, καὶ ἐκομίσω τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις θεοφόρε Σιλουανέ, ὁ ἐσχάτοις χρόνοις, διαλάμπας ἀσκητικῶς· χαίροις τῶν ἐν Ἄθῳ, ὑπόδειγμα Πατέρων, καὶ πρὸς Χριστὸν μεσίτης, ἡμῶν θερμότατος.

Πηγή: synaxarion.gr, diakonima.gr, churchofcyprus.org.cy

